

Nr. 5 - 10. årgang

Organ for Idrettsklubben Start

November 1956

HÅKON TVEIT:

Fra 1. runde – Til kvartfinalen i JUNIORCUPEN

Starts juniorlag i kampen mot Algård. Fra høyre: Kåre Drøsdal, Johnny Johnsen, Sverre Kielland, Øystein Engeland, Oddvar Dovland, Tore Eskeland, Bjørgulf Svenningsen, Arvid Nor, Jan Gerhard Jahnsen, Per Wennesland og Bjørn Olsen.

Rundekampene har alltid hatt en egen sjarm over seg, enten det gjelder A-laget eller Juniorlaget. Alle andre kamper kommer likesom i

skyggen. Vi tenker ikke i seriekamper lenger, teller ikke poeng, antall mål, eller diskuterer muligheten for å bli forbigått på tabellen.

Nei — nå er det enten — eller.

Spenningen griper oss, vi diskuterer sjansene i denne ene kampen
(Forts. side 4)

„Vår honnør”

— Der går et stille tog, har en eller annen dikter sagt en eller annen gang. Nå, om de ikke akkurat har gått i tog, så har Sonja Gulbrandsen, Kirsten Lande, Inger Kullien, Anne-Lise Timenes, Asta Brekke, Eva Hansen, Gretha Vhile, Jenny Johannessen, Margit Hagen, Elna Knudsen, Hjørdis Jahnsen, Ella Berntsen og Lulla Johansen frivillig gått til hånde som billettøser på Stadion i sommer.

Som kjent ble det ikke valgt underkasserere på siste årsmøte, så kassereren har vært helt avhengig av ovennevnte damers velvilje, men han forteller at det hele tiden har gått knirkefritt, ikke minst takket være «mellommannen», Sonja Gulbrandsen, som hver gang har klart å stable de nødvendige mannskaper på beina.

Fotballaget har hatt 14 kamper på Stadion i år, og minst fire damer har vært i ilden hver gang, så det er atskillige søndager hver enkelt har fått spolert. Dessuten har de også gitt en handsrekking ved et par B-kamper midt i uka. La oss også nevne at noen av dem ved et par høve har stått i «luka» fra kl. 12 til kl. 19, og mer enn en gang har flere av dem kommet løpende direkte fra o-løp eller handballkamper.

Når en vet at flere av damene driver konkurranseidrett i opptil flere idrettsgrener og at de dessuten er sterkt engasjert i en rekke komitéer og utvalg, forstår en snart at arbeidspresset til sine tider kan bli vel hardt. En skulle derfor tro at de var lukt lei av det hele, men vi har pratet med en del av dem, og alle som en erklærte at de syns det var bare moro. Jaja, hver sin smak. Ikke skjønner vi at det kan være noe moro i å sitte innestengt i ei lita bu og se på verden gjennom et hull, som ikke er større enn bunnen på ei 6 kilos margarinkasse, på en varm, solblank sommer-søndag. Hvis ikke det er å glede seg over de små lyspunkter i tilværelsen, så vet ikke vi. Det er en lykke for klubben at vi har slike medlemmer. Damene kan være et eksempel for oss mannfolk, som gjerne renner over av unnskyldninger når vi en sjelden

Bedre føre far — enn etter mor

Dere tror sikkert at titelen bare står der for å fange oppmerksomheten — og det har dere rett i. Men hva skal en finne på når en bare får i oppdrag å skrive fyll til avisen. Riktignok påstås det at fyll er ikke fest, men jeg må dessverre bekjenne at jeg synes det er svært festlig å sitte og røre i hopp fyll — føye ord til ord, slik at avisen blir full. (Det motsatte av full, er i denne forbindelse ikke edru, men det har vel de skarpeste av dere alt oppdaget).

Ellers skulle en vel ikke si at en syns det er festlig å skrive i avisen. For det første blir det regnet for skryt, og for det andre risikerer en

å få rent dørene ned av folk som skal ha hjelp. En skulle såmen aldri hjelpe folk i nød. Det ender bare med at den enes død blir den andres brød, eller for å si det på en annen måte: — at andre stikker av med innmaten, mens en sjøl blir sittende der med skorpa og skalkane.

Det er ikke alltid så greit å skulle skrive bare om idrett. Nå vil dere sikkert påpeke at jeg ennå ikke har skrevet et ord om idrett, og at f. eks. Sportsmanden i en menneskealder — eller vel så det, har skrevet bare om idrett, og stort sett er kommet godt fra det. Well, påstand nr. 1 er så frekk at den vil jeg ikke svare på, og til nr. 2 vil jeg bare si: — Sportsmanden har hele landets idrett — ja utlandets med — å øse av. Går det skitt i en øvelse går det som regel så mye bedre i andre. På den måten blir det anledning til større variasjon i kosten. Ikke for det at der ikke finnes lyspunkter i Start, men en kan jo ikke bare skrive om orientering. (Var ikke den godt turnert?)

Nå — rett skal være rett. Jeg for min part syns våre fotballspillere har gjort det fint i høst. Riktignok ble det tap i avslutningskampen mot Jerv, men før det hadde guttene fire seire på rad, og det hender jo ikke hver dag. Dessuten er laget ungt og har tiden for seg, og vi har jo også et godt juniorlag, så utsiktene for fremtiden skulle være lyse. Kanskje vi også om noen år kan begynne å eksportere spillere til Italia. — Apropos eksport, så forlyder det fra ølfronten at det meste av eksportølet blir «eksportert» her hjemme, så dersom vi kunne bidra med noen lyse håp på eksportmarkedet —

Jeg må dessverre skuffe de som har holdt ut dette vrøvlet helt til nå i håp om at der til slutt skulle bli

Gratulerer med Idrettsmerkepokalen

Gratulerer med ideen og oppsetning av Idrettsmerkepokalen til klubbens forskjellige grupper. Jeg finner at det er den rette innstilling, og anbefaler andre klubber til å følge «Start»s gode eksempel. Spesielt legger jeg merke til at 1stelags spillerne føler at de trenger den avkobling som treningen til idrettsmerket er. — Jeg gleder meg for hver ny Starter som tar idrettsmerket.

Atter en gang, gratulerer med den gode idé.

H. Kristensen Solberg.

gang blir bedt om å gi ei handsrekking.

Vel blåst, mine damer!

E. T.

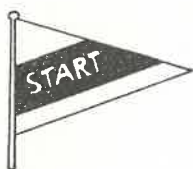
Går du og lur på....

å legge deg opp til hus, bil eller kone?

Forsikringene får du hos

Rolf Hafseth

Hovedagentur for: SIGYN - NORSKE LIV — Dronningens gate 41 telefon 4063

Redaktør:

Egil Torjussen.

Adr. Henrik Wergelands gt. 23.
Telefon 5746 etter kl. 16.

Forretningsfører:

Brath Hægeland.

Adr. Gyldenløves gt. 1 c.

Takk!

Denne gang har vi lyst til å komme med blomster istedenfor de kritikksyke betraktninger vi ellers pleier å servere på denne plass, og årsaken til det er de mange fyldige og aktuelle artikler medlemmene har sendt oss til dette nummer av Starteren.

Da vi overtok redaksjonen etter nyttår, fikk vi fra alle hold høre at vi likegodt kunne skrinlegge våre planer om å få medlemmene til å sende stoff til avisen. Og til å begynne med så det også ut til at pessimistene skulle få rett. Men vi ga oss ikke, og smått om sen begynte bidragene å strømme inn — ja, denne gang er det såmen gått over all forventning. Med jevne mellomrom har innleggene strømmet oss i hende, og til slutt måtte vi rett og slett omredigere hele avisen. Men hva gjør det.

Visst har det skaffet oss en god del ekstra arbeid, men det er jo bare moro. Vi lar med glede våre egne surmagede epistler forsvinne i papirkurven til fordel for medlemmenes optimistiske innlegg, som vi syns er langt viktigere stoff.

Det er kanskje ikke helt comme il faut å nevne navn her, men uten forkleinelse for

et eller annet poeng i denne røra. Det er med poengene i denne historien, som det er med poengene til fotballaget: der en mest venter de, der uteblir de som regel.

Maleur.

To underkasserere?

I. K. START
Kristiansand.

Det har i de siste år vært vanskelig for valgkomiteen/generalforsamlingen å få noen til å påta seg vervet som kasserer.

Grunnen hertil er neppe at de fleste syns jobben er for svær, men snarere at de nødige vil binde seg til alle kampene i sesongen. Det vil ikke komme på tale med lønnet forretningsfører, så jeg ber derfor styret legge fram følgende forslag på årsmøtet:

Det velges to underkasserere.

Deres oppgave må være å forestå kassererens del av arrangementet ved samtlige seriekamper i sesongen.

Underkassererne velges for to år med valg på en hvert år. Av de to som velges i 1956, går en ut i 1957 etter loddtrekning.

Med hilsen

Thv. Bragdø.

P.S.

Dette vil etter min mening avlaste kassereren betydelig. Med to mann i jobben, vil heller ikke kassereren belastes i tilfelle forfall.

D.S.

noen av de andre innsenderne, har vi lyst til å gi noen ekstra blomster til K. T. for hennes store og aktuelle artikkel om orientering i forrige nummer av avisen og til Håkon Tveit for hans humorfylte og utførlige omtale av rundekampene i juniorcupen denne gang. Aimar Lundal har også fortjent en ekstra bukett fordi han alltid har vært villig til å gi en handsrekking med orienteringsstoffet.

Men som sagt, denne ekstreros er på ingen måte ment som noen forkleinelse for de andre innsenderne. Tvert om. Hvert eneste lille «pipp» fra medlemmene er en kjærkommen og mektig stimulans for oss i redaksjonen, og vi takker på det hjerteligste alle bidragsyterne og ønsker både dem og alle andre velkommen igjen i spaltene.

„Føll er stundom hest — men ikke alltid!”

Herr redaktør!

Onnsjøll at æ sier det lige ud, men æ, å mange med mæ, har i langsommelige stunder ærgra oss svarte over følla på våre fester og testellinger.

Ikke så å forstå at æ mener der er mange som er fulle, men der er støtt en 4—5 mann som gjør sitt beste for å ødelegge feststemningen for resten av forsamlinga.

Misforstå mæ rett. Æ har på ingen måde noe imod at folk er i «godt humør»; men når di opptrer i en tilstand som på godt kresjansansk nærmest må betegnes som «goe å snørra», syns æ det går for vidt.

Det får stå for disses egen reining om di vil skjemme ud sæ sjel, men når det går ud over klubbens renomé, som tefelle er, bør der robes et varsko.

Æ begriber'ke at festkomiteén å medlemmane vil finne sæ i det.

Nekt di adgang når di kommer anstiganes med for møe «bluss på lampa», så kanskje der går opp ei flis i sagmuggen disses, sånn at di kommer edru ei angang.

Pider T. Harm.

*

Vi kan bare erklære oss enige med deg, Pider. Det er sikkert atskillige av medlemmene som holder seg borte fra festene våre på grunn av fylla, så vi henstiller til «møndihedane» å gripe inn. Det er rett og slett en skam for en idrettsklubb at enkelte av medlemmene ikke kan holde seg i alle fall noenlunde edru på festene.

red.

Vi gjør oppmennene i de respektive utvalg oppmerksom på at den 10. november er siste frist for innlevering av resultatlistene til idrettsmerke-konkurransen. Resultater som blir innlevert etter den 10. november vil ikke bli godkjent.

Fra 1. runde —

(Forts. fra side 1)

ut og inn hver gang to av oss møtes. Vi trener som aldri før, og går inn for kampen for fulle mugger.

Vinner vi så den ene runden, — gjentar det samme seg inntil neste runde o.s.v.

Det blir et spørsmål om nerver. En liten pirring i kroppen foran en kamp bør alle ha, men den sterke, langvarige nervøsiteten kan være drepende. Etter min mening ligger det unødvendig store nederlaget i fjerde runde mot Fram i Larvik, nettopp i denne drepende nervøsiteten. Guttene spilte ikke på langt nær som vi vet de kan gjøre det, og som de gjorde det i de tidligere rundekampene. Upresise baller, ingen kontakt og ingen plan.

Det gikk over et kvarter av kampen før en begynte å forstå at dette var et lag, og ikke bare 11 spillere, men da hadde allerede Fram 4 mål bak vår keeper. 4 mål hvor en kunne ta og føle på feilen i forsvaret i hvert enkelt tilfelle. 4 mål som aldri ville kommet inn gjennom det forsvaret under normale forhold, f. eks. under en kretskamp.

Etter det fjerde målet var det likesom guttene tok seg sammen og prøvde å finne hverandre. Hver enkelt Fram-løper fikk sin oppasser, og forsvaret ble sikrere. Det ble ikke flere mål før pause.

Pausen var absolutt ikke preget av noen begravelsesstemning. Anden var god, og viljen til å vinne fortsatt til stede.

De første 10 min. av annen omgang viste også dette. Vi fikk et nytt lag på banen som spilte og kombinerte seg gjennom gang på gang, og Fram ble periodevis presset over på defensiven. Men mål — det var det Fram som fikk — på et tvilsomt straffespark.

Nå var det slutt for våre, de kjempet bare for et hederlig resultat, og det viste seg hvem som hadde viljen til å kjempe og hvem som hadde kondisjon!

Fram var et meget godt lag, men ikke på langt nær så meget bedre enn vårt som resultatet viser.

*

1. runde mot Flekkefjord var igrunnen den mest spennende.

Lagene var temmelig jevnbyrdige til ut i annen omgang da kondisjonen begynte å få betydning. Her lå våre gutter flere streker foran. — Seiersmålet kom da også helt på slutten etter en serie med angrep. Reaksjonen på målet var morsom å se på: 9 gutter rundt halsen på scoreren. Førstemann på vei mot målet falt, nestemann snublet i ham o.s.v. En svær haug med sprellende armer og bein. Men — seiren var vår!

*

Algård, som vi fikk i 2. runde, besto av kraftige og for det meste individuelt gode spillere, men laget var ujevnt. Indre høyre var en ypperlig tekniker og dribler, men heldigvis for oss ingen lagspiller. Nettopp på grunn av lagspillet halte vi seiren i land også i denne kampen. Ingen trang til solopprestasjoner. — Guttene hjalp hverandre ved stadig å gå i posisjon når medspillere hadde ballen, og sørget for hver sin motspiller i forsvar.

Men det kunne gått galt. 10—15 min. før slutt (vi ledet 2—1) presset vi så meget at vårt indre forsvar ble liggende på center. Tilsynelatende tenkte våre spillere utelukkende på angrep. Et overraskende motangrep kunne med letthet ha gitt mål. Heldigvis fikk vi da også vårt 3. mål, for like før slutt kom det motangrepet vi fryktet, og det resulterte i mål. Men så gikk fløyta for full tid. Vi hadde overlevd 2. runde også! Hvem ble neste?

*

Det ble Akra, Rogalands beste juniorlag, så de som kjente til det. Ja ja, først skulle vi nå spille, og det kunne vært moro å være de første her nede som rakk 4. runde. Attpå til var det hjemmekamp, så der hadde vi en fordel. Nervene på høykant.

Akra besto av svære, kraftige gutter, som sparket fotball. Og de var dobbelt så nervøse som våre gutter.

Etter som kampen skred fram, ble det mer og mer klart at vi var totalt overlegne, men så spilte også guttene sin beste kamp inntil da. Rolig og sikkert forsvar, ingen prekære situasjoner, heller da et befriende utspill. Arbeidsomme halfer, som samarbeidet med tversoverspill og framspill, godt variert. En beve-

Et
sikkert
tegn -

Tegn ALLE Deres
forsikringer i

FORSIKRINGSSKAPET

Norrona AS

Hovedkontor:
Dronningens gate 2 - Telefon 1066

LENGDELØPSSKØYTER

HOCKEYSKØYTER

SKØYTETRICO

Slipe- og rettestativ

 OLAF BIRKELAND

Startere kjøper
hos startere

 SKOMAGASIN
PER. ROKSVOLD

Etter trening og kamp

STARTER vi til

 Grillen

Start kretsmester i junior 1956

Starts juniorlag kunne avslutte sesongen med et sikkert og vel fortjent kretsmesterskap. Foran den avgjørende kampen som ble spilt i Lyngdal mot Flekkefjord søndag 14. oktober hadde laget en lang og krevende sesong. Foruten serie- og cupkampene har laget spilt en rekke privatkamper, tilsammen 24. — Dette er langt mer enn noen gang tidligere.

Cupen er behandlet på annet sted i avisen, så vi skal her se litt nærmere på serie- og privatkamper. Sesongen begynte med tre oppmykningskamper, mot Start B, Befalskolen og Vigør, som alle ga bra resultater. Så startet serien 9. mai med kamp mot Vindbjart som endte uavgjort 1—1, og før ferien ble det spilt kamper mot Vigør og Donn som begge endte med solide Start-seire.

Høstens serie begynte 30/8, også denne gang mot Vindbjart, og nå ble det seier og 2 poeng. Mot Donn ble det også seier og full utdeling, mens derimot Vigør «stjal» 2 poeng i en jevnspilt kamp. I flere av disse seriekampene leverte Start godt og effektivt spill. Vi husker da særlig vårkampen mot Donn som ga 4—0 seier, og kampen mot Vigør som

gelig og spillende løperrekke med vandrende center. Og så skjøt de — massevis av skudd, uten derved å være egoistiske. Det ga flere mål enn noen hadde drømt om, og publikum koste seg verre. Her ble guttene populære!

*

Det var 3. runde. Hvem skulle vi ta neste gang? Ingen andre lag mellom Larvik og Bergen! Bare 8 lag igjen i hele landet! Kvarfinale — bilder i avisene — store referater — forhåndsomtaler — diskusjoner — —

Vel, moro var det. Gratulerer gutter! Dere klarte det ingen andre juniorlag på Sørlandet har klart. Resultatet mot Fram bryr vi oss ikke om, vi lærte en del der. Neste gang klarer vi den bøygen også.

Håkon.

endte 5—0 for Start. Imidlertid kommer ingen av disse kampene opp mot finalekampen mot Flekkefjord. Her laget Start sin desidert beste kamp for året, flott spill og stor innsats, seieren var god nok, men kunne godt vært flere mål større.

Vi gratulerer med mesterskapet.

Foruten seriekampene har juniorlaget spilt endel privatkamper mot lag fra Vest-, Aust-Agder og Rogaland. I disse kampene har laget vist mye fin fotball og oppnådd bra resultater, samtidig som det er knyttet nye forbindelser.

Alt i alt må en kunne si at juniorlaget kan være godt fornøyd med sesongen 1956.

Til slutt sesongen i tall:

Det er spilt 24 kamper

Vunnet 13 —

Uavgjort 4 —

Tapt 7 —

Her er cupkampene regnet med.

Sv. H.

*

Tilslutningen til de yngste klassene i junioravdelingen har vært meget god. Uten å ta for hardt i kan vi trygt si at Starts juniorlag står godt rustet i tiden fremover.

Babylaget har hatt fire seire, to uavgjort og bare to tap.

Småguttelaget har fire seire, en uavgjort og seks tap. En kombinasjon Start/AIK Lund i denne klasse spilte en kamp mot Sandefjord, der Sandefjord vant 6—0.

Guttelaget har vunnet åtte kamper, spilt en uavgjort og tapt åtte kamper.

Bjar.

Takk for i år

Sesongen er slutt, og det faller da naturlig å se tilbake på det den har brakt oss.

Junioravdelingen har hatt en bra sesong. Spesielt juniorlaget, som ble kretsmestere og nådde kvartfinalen i årets cup.

Dette flotte resultat skyldes for en stor del det gode arbeid ledelsen har lagt ned i høst. Den har vist en sjelden interesse for guttene, noe de har satt umåtelig stor pris på. Ledelsen har ordnet med treningskamper med korte mellomrom, og treningene har vært lagt opp etter et nøye gjennomtenkt program, — gymnastikk, kondisjons- og spurt-trening er det en særlig har lagt vekt på. Har det vært tid til overs, har en gjerne nyttet denne ved å spille mot to mål. Det hele har vært meget populært.

Selv om ledelsens arbeid har vært godt, er det en, som uten forkleinesse for noen av de andre, bør nevnes. Mannen er Håkon Tveit. Han har samlet guttene som ingen andre har kunnet det. Han har ivret disse opp til innsats, og har hatt en finger med overalt hvor de har vært i aksjon.

At Håkon er blitt mektig populær, er nesten unødvendig å si. Til slutt er bare å håpe at de som har sittet i juniorstyret vil påta seg jobben til neste år også. Guttene i junioravdelingen ønsker det. Takk for i år.

Juniorspillere.

RADIO · VASKEMASKIN · KJØLESKAP ·

STØVSUGER OG

KOMFYR

Radio TELEVISJON
INNEH. HERMANN JUSTVIK

ØRN-stafetten.*Svarartikkel til Aimar Lundal*

Aimar Lundal skriver om sine inntrykk fra Start's Oslotur og deltakelse i ØRN-stafetten i «Starteren»s juninummer.

Det er med interesse vi (Stafettkomiteen) leser denne artikkelen da den inneholder ting som hittil ikke er fremkommet. Etter det fine været og all jubelen burde kritikk bare virke forfriskende og fornyende på oss, men dessverre har ikke Lundals artikkel virket i så måte. Mest skuffende for oss var artikkelens tone, som vi ikke med beste vilje kan skjønne er på orienteringsbølgelengde.

Lundals hovedanklage mot oss (som han forøvrig gjentar i alle mulige bisetninger) er løpsstedets nærhet av Oslo. Til det kan vi først og fremst svare at reise penger tur-retur Oslo var tydelig oppgitt i innbydelsen. Primære ting som jomfruelige karter, ny ekvidistanse, hel navnebyting m. m. nevner ikke Lundal i det hele tatt. I denne forbindelse må vi derfor opplyse at kartene, som ble brukt, har faktisk kostet oss et par tusen kroner, det tidligere kart over området var til dels meget unøyaktig. — 5-meters ekvidistanse medførte masse nye detaljer og i alt vesentlig ble det brukt punkter hvor det tidligere aldri har vært orienteringsposter.

Ellers kan vi nevne at de klubbene som trolig var noe kjent i terrenget, nemlig Hasle og Grorud, ble henholdsvis nr. 36 og nr. 74. Hasles styrke tør være velkjent. En liten studie av resultatlisten, som er så godt blandet som vel mulig, burde fremheve at de beste har vunnet.

Lundal skriver videre at hagegjerdet og blomsterbed ikke var til å unngå. Her kan vi opplyse at vi enda ikke har fått en eneste klage fra noen grunneier. Det var forøvrig kun én av etappene som med rimelig orientering kom i nærheten av noen hager. En insinuasjon om at løpere ble trakkert ned i starten medfører ikke riktighet. Et annet sted står det at ventetiden for enkelte løpere var helt opp til 7 timer. Maksimum ventetid for løperne var ca. 2 timer i ugunstigste tilfelle.

På Start's elitelag var det forøvrig ingen som ventet lenger enn ca. 20 min. (Dette basert på den løper som ventes antas å løpe på etapperekord tillagt siste passeringstid). Ellers nevner vi at det var på grunn av artikkelens innhold at «Starteren» i det hele tatt kom oss i hende, beklageligvis noe sent.

Forøvrig har vi vurdert for og imot angående løpets art og formål og funnet at vi bør beholde den nåværende form, inntil videre, da det antagelig tjener orienteringssporten best. Dette har også N.O.F.s styre og Stor-Oslo orienteringskrets gitt uttrykk for. Til slutt vil vi gjerne ønske Start velkommen igjen til ØRN-stafetten 1957.

Oslo-Ørns stafettkomité.

Svar til ØRN-stafetten.**Go'da' mann,
økseskaft**

Undertegnedes artikkel i juni-nummeret av Starteren var utelukket beregnet som en reisebeskrivelse skrevet med orienteringssjargong og sørlandshumor, da Starterens lesere sikkert hadde lest de utførlige referatene med resultatlistene i avisene.

Noen slags kritikk mot arrangøren var aldri i mine tanker da jeg forsøkte å feste ned noen av inntrykkene fra turen på papiret.

Beklager bare så mye at Stafettkomiteen ikke forstår sørlandshumoren.

*

Noen betraktninger omkring Ørn-stafettkomiteens artikkel:

I det hele virker Ørn-stafettkomiteens svarartikkel som om man har berørt et ømt punkt. Betraktningen i den følgende artikkelen er noen tanker som er kommet fram etter å ha lest komiteens artikkel og et forsøk på å komme på samme bølgelengde som den selv.

Undertegnede satte seg i forbin-

ARRANGØRER

Når De trenger buss, henvend Dem til oss. Vi har busser i forskjellige størrelser.

**VEST-AGDER
TURBILSENTRAL**

Kristiansand S. - Tlf. 3099, 2430

STARTERE!

Allt i tobakk

J. BALLESTAD**A. S. Hodne**

GULLSMED

Markensgt. 27

Tlf. 2640

Brødrene Pedersen

SYKKELVERKSTED

Dronningensgate 19

Kristiansand S.

MARIUS ANDERSEN

Fortuna

Skotøy en gros

Musikk Film's
I SVENNINGSEN KRISTIANSAND 3

Best utvalg
i musikk og fotovarer

delse med 5 personer (derav 3 orienteringsløpere) og ba dem lese gjennom min artikkel i juninummeret. Samtlige tok hele artikkelen som en slags reisebeskrivelse skrevet med orienteringsjargong og sørlandshumor. Den ene bemerket riktignok at følgende setning «for vi hadde ikke mer enn kr. 1.25 i reise-penger» — kunne forstås som at vi ikke hadde mer enn kr. 1.25 med oss, og var redd for at det skulle bli mer.

Undertegnede beklager dersom min artikkel i juninummeret ikke er innstilt på den orienteringsbølgelengde som Stafettkomiteen hevder er den riktige. Da må det være en annen enn den vi er vant til her nede og som vi er blitt møtt med på våre reiser både øst- og vestover.

I artikkelen heter det at kartene var jomfruelige. På vei til Grorud-dammen nevnte en av oss i samtalen løp med en kjent Oslo-løper — «at her er det vel bare å stikke kartet i lomma for Osloløperne.» Han svarte: «Det har jo vært noen treningsløp i traktene her. Forresten så hadde en av Osloklubbene treningsløp her om torsdag og der ble visstnok de nye kartene benyttet.»

En Osloløper som undertegnede snakket med søndag 21. oktober, nevnte noe om det samme. Kan da kartene være jomfruelige?

Sommeren 1955 overnattet undertegnede på Linnerudkollen (som jo er et av treningssentrene for Oslo-løperne). Undertegnede tegnet da inn noen av de faste postene som var satt ut i terrenget her, og tok en treningstur! Dersom jeg ikke husker feil, så var 3. post i lang løype siste etappe identisk med en av de faste postene. Det ble meg også fortalt, da jeg overnattet der fredag 19. oktober 1956, at det hadde gått et utall av orienteringsløp derfra. Linnerudkollen ligger vel neppe mer enn ca. 700 meter fra det terrenget hvor 6. etappe på Ørnstafetten gikk. Da kan man jo tenke seg til resten.

I terrenget hvor de faste postene ligger (i Kristiansand) er jeg sikker på at de mest rutinerne løperne her aldri ville få bruk for kartet, da de faste postene som regel er plasert i kjent terreng, og er beregnet som instruksjon for nybegynnere. Selv om målestokk og ekvidistanse ble

forandret så ville jo ikke terrenget forandre seg, og kjentfolk ville sikkert ikke ha vanskelig for å kjenne seg igjen.

Angående hager og blomsterbed, står det følgende i min artikkel: «En sleiv med orienteringa her, kunne lett gi en dagens rasjon av rifter og skrubsår ved forsering av hagegjerdet for ikke å snakke om at en kunne risikere å bli «disket» dersom en var så uheldig under hoppinga mellom blomsterbeddene at en datt opp i et av disse, til forargelse for hageeieren». Her er hele setningen holdt i fremtid, altså en event. mulighet for at det kunne skje, — ikke at det skjedde. Dersom stafettkomiteen hadde lest artikkelen bedre igjennom så kunne man ha vært spart for alle sitatene fra min forrige artikkel, og det hadde neppe blitt noen diskusjon.

Forresten tror jeg ikke noen løper ville gi seg til å løpe i blomsterbeddene, om han var så uheldig å komme innenfor en innhegning. Ihvertfall ikke her nede. Ordet «disket» er satt i gåseøy, det skulle vel vise at det hele er holdt i en humoristisk stil.

Det kan forresten nevnes at en av våre damer kom ned mellom hagen på vei i løypa, samt at to av 6-mannslaget løp mellom husene på et strekk.

Sitat: «I første pulje startet 125 mann på en gang. For et syn og for et virvar! Men det riktige virvaret kom først da damene tok fatt. Lurer forresten på hvor mange som ble «trødd» ned i panikken?» Det hele er et spørsmål om ordet «trødd» i gåseøy. Altså en slags forsterkning av ordet panikk.

Har De noen gang sett på når dørene åpnes på et utsalg. Hvor mange ganger lurer man ikke på — når hele skreia blir sloppet inn på én gang, og stormer mot diskene for å få kjøpt først — hvor mange som blir «trødd» ned. Selv så jeg to damer som ble skubbet over ende da startskuddet gikk og de stormet etter haren.

Ventetiden. La oss gjøre et regnestykke. Dersom hver mann løp sin etappe på 1 time, ville det bli minst 5 timer for siste mann å vente før han kunne starte. I denne tiden er det ikke regnet med mye tid til å bomme på, så ventetiden måtte bli

Avslutningsfesten

Lørdag den 13. oktober ble det arrangert medlemsfest i Klubben som avslutning på fotballsosongen. Den tradisjonelle avslutningsfesten på hytta ble sløffet i år, og i stedet forsøkte en altså å samle spillere og andre medlemmer til denne festen.

Fremmøtet var jevnt bra, ca. 70 med smått og stort. Mannen var som vanlig i majoritet, men til gjengjeld var «Kristiansandspiken» å finne blant damene. Ellers var hele styret naturligvis på plass. En må forresten ha lov til å vente enda bedre oppslutning om Starterfestene.

Det ble servert (d.v.s. det var selvbetjening) ertesuppe og rundstykker, og ellers var det anledning til å få kjøpt øl og vin.

Som minne om avdelingsmesterskapet, delte formannen ut en miniatyr-fotballspiller i keramikk til de spillerne som hadde vært mest benyttet på laget. Hver av spillerne fikk sitt pass påskrevet, og det inspirerer forhåpentlig til fortsatt fremgang på fotballbanen.

Underholdning var det smått bevendt med. Det ble vist en kort film, ellers gikk det mest på dansing. Musikken var dessverre elendig, så mulighetene for å få blå tær var sannelig like store på dansegulvet

Forts. neste side.

atskillig over 6 timer på flere lag før sistemann kunne dra av gårde. I Ørn-stafettkomiteens artikkel står det at jeg har nevnt helt opp til 7 timer. I den Starteren undertegnede har ihende står det 6—7 timer. — Hvorfor ikke sitere slik det står skrevet i min forrige artikkel. Hvor mange lag fullførte på over 7 timer?

Etterskrift.

At løpet må ha den form det har og at det er en av de fineste grenene innen orientering er soleklart. Dersom økonomien tillater det, håper jeg at vi stiller opp til neste år, og da med et enda sterkere lag. Vårt ønske var kanskje et 10-manns lag, men da ville det vel være vanskelig for mange småklubber å stille lag, og det er jo ikke meningen.

Med o-hilsen

Aimar Lundal,
oppmann. O.T.U.V.

I forbifarten

— Alle var kjempegreie, og det var fantastisk morsomt og lærerikt, fortalte vår første representant på et representasjonslag i håndball, **Kirsten Lande**, under en samtale vi hadde med henne etter håndballkampen for damer mellom landslaget og pressens lag, der hun debuterte som centerløper på pressens lag.

Kirsten Lande.

Kampen ble spilt i Nordstrandhallen lørdag 6. oktober, og landslaget vant som kjent 13—7 etter at pressens lag hadde ledet 4—3 ved pause.

— Var du nervøs?

— Åja — men etter det første angrepet forsto jeg hvorledes de skiftet på vingene og i center, så jeg ble med i spillet helt fra begynnelsen, og hadde snart glemt nervøsiteten. Det var svært uvant

Avslutningsfesten —

Forts. fra forrige side.
som på fotballbanen.

Stemningen var imidlertid hele tiden på topp, og festen strakte seg ut i de små timer.

Facit: Alt i alt en hyggelig avslutning på sesongen.

Tøger.

å spille innendørs med det harde gummibeleget på gulvet. Jeg er jo ikke vant til annet enn gress fra før, så jeg ble helt stiv i leggene. Tempoet var fryktelig hardt. Hele laget var i stadig bevegelse, og en måtte følge med enten en ville eller ikke.

— Scoret du noen mål?

— Ett — men det ble dessverre annullert for overtramp. Innendørsbane fordrer at en skyter på en ganske annen måte enn vi gjør her. Vi pleier å skyte ovenfra og ned mot hjørnene. Der inne ble de fleste målene satt inn via stengene eller ved harde stussballer mot gulvet ca. 1 meter foran målmannen.

Søndag trente vi i 2 timer på samme sted under ledelse av forbundstreneren, Bjørn Borgersen. Da spilte jeg centerhalf på landslaget. Vi holdt det gående i tre kvarter med bare en ørliten pause da vi byttet banehalvdel. Jeg var så lemster om mandagen at jeg nesten ikke kunne gå.

— Hva sa treneren?

— Han var godt fornødd med kondisjonen og ballbehandlingen, — men jeg fikk kritikk fordi jeg stusset ballen et par ganger.

— Har du noe håp om å bli med på landslaget?

— Nei — i alle fall ikke i år. Landskampen spilles ikke før i november, og på Østlandet starter de innendørs-sesongen nå, mens vi er sluttet for i år. Det blir helt umulig å holde seg i form til den tid. Vi får heller se til våren.

E. T.

*

Økonomien i idrettsklubbene strammes. I de fleste tilfeller er entréinntekten ikke stor nok til å skaffe balanse. Det gjelder å finne på nye utveier. Roklubben leier båthus av kommunen. Leieavtalen ble oppsagt i sommer fra kommunens side da huset skulle rives. Dette skapte store økonomiske vanskeligheter for klubben. Men man tapte ikke motet. Rivingen av huset skulle settes ut på anbud og medlemmene i roklubben tilbød seg, og fikk arbeidet for en betaling av 800 kr.

Iherdige medlemmer.

Brath.

NYLAGET FISKEMAT

kjøper Starterne hos

E. Jonassen & Co.

Delikatesseforretning

Tlf. 2433

Aage Johanson

Sportsforretning

Henr. Wergelandsgate 11. - Tlf. 3210

Einar Torjesen
JERNVAREFORRETNING.

JERNVARER - BESLAGVARER
VERKTØY - FINÉR
KJØKKENUTSTYR

Telefon 2983 - 3703 — Privat 1901

Vi har utvalgt

Rasmus Tallaksen

Bergstols
DROGERI &
PARFYMERI

Spesialforretning
i Toalettartikler TELEFON 2500

Kristiansands Blomsterforretning

Tlf. 2687 - Rådhusgt. 4
Børskaféens gård.

Buketter - Blomster - Kranser

Medlem av Norsk Blomster-
telegraf. - Blomster besorges
over hele verden.

Fotballtreningen i Start må legger om

Svar til E. T. fra Karsten Johannessen

Opplegget for denne sesongen var meget lovende. Styret hadde fått Hertzberg til å ta seg av kondisjons-treningen, og på den måten han drev det med testing og fulgte hver spiller skjematisk, viste det seg en jevn stigning i kondisjonen. Når E. T. i sin konklusjon i den siste Starteren spør hvorfor man ikke trener i oktober og desember, vil jeg svare at det er ikke lengden av trenings-månedene det kommer an på. Det er tilstrekkelig om guttene møter fram punktlig til hver trening fra januar og slutter å røyke, eller i det minste innskrenker den giften til det minimale.

Det var mye «skull» til treningen innendørs, noe vi håper blir rettet på til neste år. Hvis en spiller går inn for sesongen, gjelder det selvfølgelig at han holder seg i sunnhetsform fra sesongen slutter i oktober til den obligatoriske treningen tar til i januar. Det kan gjøres ved f. eks. skogsturer om søndagene, bandy- og skitrening, eller noe annet som han finner morsomt, og gradvis kan han så innskrenke røkingen.

Når E. T. videre hevder at laget jogger i 3—4 måneder fram og tilbake til Eg sykehus, så er dette ikke riktig. Hva jeg skrev i min artikkel er kort oppsummert: Januar: Gymnastikk 2 ganger i uken. Februar: Gåing — jogging i 30 min. Mars: Jogging — hurtighetstrening. April: Hardtrening — spurt.

Vi begynner som regel svært lovende fra januar. Men når utetreningen tar til, blir den forsømt til de grader at jeg vil si vi her ligger på «middelaldernivået» når det gjelder banetrening — teknisk og taktisk. Tenk dere om, gutter, hvordan en gjennomsnitts treningskveld er: 2—3 runder med litt spurttrening, så samling på center og deling på to mål, og som avslutning gymnastikk, men da er som regel halvparten gått til garderoben. — Mens solen synker i vest, holder 7—8 mann

på å skyte keeperen inn i nettmaskene.

Det er her jeg vil rope et varsko: Skal klubben og alle de unge krefte laget består av gli inn i den samme rytmen, kommer vi aldri videre. Førstelaget teller 9 ungdommer, som alle ønsker at banetreningen skal bli interessant og lærerik. Å sette opp et program her, har etter min mening, ingenting for seg — men kom sammen etter at oppmannen og den som skal trene på banen har utarbeidet programmet i grove trekk, for husk at der er mange veier som fører til Rom når det gjelder trening. Men spillerne må underordne seg den som legger opp treningen.

Nå vil du vel si at dette var «ei god skyllebøtte» til oppmannen og styret de siste årene, men det er ikke tilfelle. Det er vi spillere som har skylden fordi vi har latt det suse og ikke krevet noe fast banetrening.

Karsten.

*

Så vidt jeg kan se er Karsten og jeg enige om at spillerne må aktiviseres i månedene oktober—januar for å holde sunnhetsformen vedlike. Videre er vi enige om at guttene er svære til å forsømme utetreningen i perioden januar—april.

Når jeg i mitt forrige innlegg snakket om «joggeturene» til Eg sykehus, var det ikke for å kritisere disse som sådanne, men for å poengtere at joggeturene alene ikke var tilstrekkelig trening til å gi guttene den nødvendige kondisjon. La meg

Høstens første medlemsmøte gikk av stabelen 20. september i Handels Hus, men dessverre var bare et fåtall medlemmer møtt fram. Hvor blir det av medlemmene? Når først festkomiteen nedlegger et så godt arbeide, skulle det være hvert enkelt medlems simple plikt en gang i mellom å møte fram til en medlemsaften.

Selv om vi var få mennesker, var det helt gjennom gode startere som hygget seg sammen på ekte startervis.

Fru Johannessen hadde fått ned Leo Stumpf, som viste lysbilder i farger fra sine mange turer på heia. Noen bilder var fantastiske, med en fargeprakt man skal lete lenge etter. Men så er jo også Leo Stumpf en av de amatørfotografene her i byen som riktig kan ta gode bilder. Dette satte en ekstra spiss på kvelden, og medlemmene ble etter dette enda en tanke bedre i humør. Dansen gikk lystig over «tilje» da plansen på dansegulvet denne gang var upåklagelig. — Allsanger var også trykt opp for anledningen, og alle som én stemte i enten med sin 3. bass stemme eller høy tenor.

I sin helhet var det en gjennomhyggelig kveld, og jeg tror nok at alle sammen hygget seg på beste måte. Men la oss nå til julefesten møte fram alle som én og riktig vise at vi er interessert i klubben vår.

Kirsten.

sitere Håkon Hertzberg fra Starteren nr. 1/1956:

— Innendørstrening er vel og bra, men gir ingen kondisjon. Det opparbeider en seg bare ved langturer i terrenget. Jeg ber derfor hver enkelt (av spillerne) om å ta en 2 til 4 timers tur på skauen en gang hver uke. — Det tar 50 dager å

STARTERE kjøper hos

Når det gjelder Radio - Vaske-maskiner - Komfyr - Kjøleskap Barbermaskin m. m. så la meg vise hva jeg har.
Rimelige betalingsbetingelser.

RADIO-ELEKTRO

Bestyrer: Rolf Andresen
Tollbodgt. 8 ved Markensgt.
Telefon 3863

Mer fart i bandy- og skisporten

Det er slutten av oktober. Ikke noe varme i luften lenger slik en husker det fra sommeren. Bladene er falt av trærne, og det er ikke fritt for at vinden kjekker seg vel mye innimellom, ved siden av at regnet både titt og ofte siler ned over oss og demper en smule på humøret.

Det går ikke så lett å drive sommeridrett lenger, — fotballspillerne kjemper med klissvåt ball og tung bane i sine kamper, orienteringsløperne med dårlig siktbarhet og karter som i regnværet delvis går i oppløsning samt fingrer som i kulden blir så stive at det nesten blir uråd å få stillt inn kompasset. Dameavdelingen begynner å snakke om medlemsmøter med kaffekopp og strikkesøy, og legger planer for velferdsarbeidet innen klubben.

Jo, mange tegn tyder på at sommeridretten må avvikle for i år og vips så kommer november og dermed punktum finale.

Og hva så? Skal medlemmene i «Start» slå seg til ro med dette og avfinne seg med en god bok, og iført slåbrokk og morgensko anbringe seg selv i en solid lenestol i

arbeide seg opp i toppform, og bare en ukes stopp setter formen tilbake med 33 prosent, så ingen må lure seg unna langturen, sa Hertzberg.

Jeg går ut fra at det med de 50 dagene menes treningsdager, og finner da at med to treningsdager i uken, som er maksimum for flertallet, kommer guttene i toppform i begynnelsen av juli. Refleksjonene gjør seg selv.

Nå er jeg fullt oppmerksom på at enkelte av spillerne vedlikeholder formen fra oktober til januar og eller skjøtter treningen som den skal, men det er bare et fåtall, de fleste lurer seg unna så hardt de kan.

Hvis disse unnalurere hadde den minste forståelse av det store og uegenyttige arbeid Håkon Hertzberg legger ned som trener for klubben, ville de sette sin ære i å møte fram til treningene og til punkt og prikke følge hans anvisninger alle som én.

E. T.

Start's skihytte på Skrerros.

ledige stunder. Eller skal en vedlikeholde formen og gå i gang med andre idrettsgrener som passer for årstiden.

Vi tror det siste. Men for sikkerhets skyld har vi spurt de aktive selv og her er svarene:

— Er bandy og skisport innen «Start» løsenet for en praktisk og effektiv gjennomføring av helårstrening for fotballspillerne?

Dette spørsmål blir stillet fotballgruppens oppmann, **Olav Klepp**. — Klepp har i en årrekke deltatt aktivt i en rekke forskjellige idrettsgrener og ved siden av også virket som oppmann og trener for guttene.

Han svarer: — Et slikt opplegg vil etter min mening aldri kunne bli noen løsning for en praktisk og effektiv gjennomføring av helårstrening.

Men det er klart at både bandy og skisport kan gå inn som et viktig ledd i treningen.

Bandy er ypperlig trening for en fotballspiller. Her fremmes spurt og reaksjon, og posisjonsspillet kan trenes lettere inn på et bandylag enn på et fotballag.

Skisporten er også en fin og morsom form for oppbygging av kondisjonen. Regelmessige turer i terrenget gir styrke og utholdenhet.

Dette ville aldri være nok til å fremme de egenskaper som skal særprege en fotballspiller. Gymnastikk, spurt, løp og balltrening må ikke forsømmes i vinterhalvåret.

*

— Vil det være en fordel for

orienteringsløperne at det innen

«Start» blir drevet ski- og bandytrening?

Det er orienteringsgruppens oppmann, **Aimar Lundal**, vi stiller spørsmålet denne gang. Lundal er landslagsmann i orientering og en mann som er nøyaktig med sin trening og kondisjon. Her er hans mening:

— Da o-løperne ikke er vant med å konkurrere lagmessig og sjelden trener samlet, vil det vel være skiene som vil passe best for dem.

Jeg tror nok at dersom klubben satte i gang med små treningsrenn (langrenn) på ski f. eks. på Skrerros — ville vi få flere av klubbens medlemmer, som ellers ikke driver aktiv idrett om vinteren, til å delta. Dermed ville de få en bra grunn trening for kommende sesong. De ville på denne måte være i bedre form enn ellers når de begynner selve vårtreningen, og kunne derved begynne å trene hardere enn ellers helt fra sesongens begynnelse. Dette ville jo da selvfølgelig gjøre sitt til at de kom i bedre form enn noen gang tidligere, og da er vi jo også ved et av de målene som en setter seg når en går i gang med vinter treningen.

Disse treningsrennene bør legges opp så enkelt som mulig med eventuelle deltakere som medhjelpere. — Ved å henlegge dem til Skrerros vil en forhåpentlig også kunne få flere av klubbens medlemmer til å besøke Starter-hytta.

*

Etter disse uttalelser skulle det altså være en avgjort fordel og stemning for at flest mulig av klubbens medlemmer i vinter deltar aktivt både på ski og skøyter og på denne måte vedlikeholder lagånd, vennskap og kondisjon.

Selv om vi her i Kristiansand på grunn av klimatiske forhold ikke har anledning til å oppnå toppresultater i vinteridrett, så får vi likevel gjøre hva vi evner og hjelpe til med å holde oppe Norges tradisjoner som vintersportsnasjon. Dette skulle ikke være noe offer så meget mer som man derved hjelper seg selv til å holde formen året rundt.

VAOK's rankingliste 1956

Herrer. Lang løype.

	poeng
1. Aimar Lundal, Start	530
2. Nils Mestad, Torridal	513
3. Karsten Dversnes, Randesund	500
4. Arvid Bjorvand, Oddersjaa	479
5. Aasmund Mestad, Torridal	474
6. Karl Kvaase, Høvdingen	453
7. Trygve Kimestad, Start	450
8. Lars Upsahl, Øvrebø	434
9. John Tveit, Start	417
10. O. H. Skisland, Torridal	415
11. Tellef Lie, Øvrebø	408
12. Josef Pedersen, Start	389
13. Tom Robstad, do.	356
14. Torbjørn Repstad, Oddersjaa	348
15. Øystein Hjetland, Start	305
16. Reidar Landbø, Oddersjaa	299

Yngre junior.

1. Bjørn Bentsen, Start	500
1. Gunnar Dversnes, Randesund	500
3. Egil Eik, Start	490
4. Asbj. Hjetland, do.	444
5. Otto Dversnes, do.	430

tar pusten fra deltakerne. I enkelte løp kunne det innlegges prøver i orientering, så også o-løperne kunne føle seg til rette. Forøvrig er jo det viktigste at flest mulig av klubbens medlemmer aktiviseres og gjør seg fortrolig med å ferdes på ski, så de lett og naturlig kan ta seg fram på all slags føre i norsk terreng. Det går ikke an slik som i den danske filmen, «Far til fire i snøen», der onkel Laurits skulle prøve seg i en utforkjøring ved Geilo og ikke klarte å få bremsset opp før han var nesten fremme ved Haugastøl. Middagen var jo forlenget blitt kald da han fikk kavet seg tilbake til hotellet.

For hver gang en er ute, oppøves gradvis smidighet og kroppsbalanse, samtidig som skiene beherskes bedre og kondisjonen øker. En naturlig avslutning på sesongen blir da klubbmesterskapet og 15-manns konkurransen. Skimerkeprøver bør også inngå som fast ledd i programmet for vinteren, likeså lette konkurranser for gutter og juniors.

Vi håper medlemmene slutter fulltallig opp om skiutvalget og dets tiltak i år.

Brath.

6. Einar Wathne, Randesund	423
7. Oddbj. Hjetland, Start	420
8. Kjell Kjøstvedt, Høvdingen	331
9. Jan Ek, Start	174
10. Bjug Homme, Øvrebø	132
11. Helge Ribe, Høvdingen	100

Damer.

1. Randi Olsen, Start	550
2. Karina Tjoland, do.	504
3. Sonja Gulbrandsen, do.	486
4. Kirsten Lande, do.	484
5. Gunhild Mestad, Torridal	100
6. Helen Aurebekk, do.	54
7. Borghild Mjåland, do.	15
8. Ragnhild Mykland, do.	11

Gutter.

1. Ole Kr. Launes, Torridal	524
2. Stein Abrahamsen, Start	496
3. Per Reidar Spieler, do.	495
3. Nils Aurebekk, Torridal	495
5. Harald Augland, do.	492
6. Finn Kristensen, Start	476
7. Joar Dahl, Søgne	456
8. Gunnar Aurebekk, Torridal	448
9. Øystein Andersen, Start	436
10. Asbjørn Hjetland, do.	409
11. Gunnar Bentsen, do.	382
12. Erling Askildsen, Søgne	367
13. Kjell Buene, Oddersjaa	357
14. Bjørn Bentsen, Start	318
15. Ragnar Johansen, Høvdingen	379
16. Oddbj. Hjetland, Start	268

Piker.

1. Marit Lundal, Start	500
2. Kari Moi, do.	291
3. Ragnhild Peersen, Oddersjaa	261
4. Lillian Endresen, Start	100

Junior.

1. Dagfinn Kvaase, Høvdingen	581
2. Aage Leif Hafnor, Oddersjaa	572
3. Kjell Asdal, Start	243
4. Ingolf Furuholmen, Oddersj.	215
5. Jo Bleke Nilsen, Bil.	188

Herrer. Mellomløype.

1. Per Johannsen, Oddersjaa	392
2. Ludvig Tveide, Randesund	353
3. Ludvig Dundas, Oddersjaa	334
4. Aanen Tveiten, Øvrebø	253
5. Tage Abrahamsen, Oddersjaa	244
6. Leif Iglebekk, Start	231
7. Ansgar Reiersen, Oddersjaa	196
8. Erling Mjåland, Torridal	186
9. Håkon Taraldsen, Oddersjaa	173
10. Odd Jarl Peersen, do.	143

Hva bandy-trening angår, er forholdene bedret nå som Idrettsplassen blir sprøytet hver vinter, og en har denne bane i tillegg til isen på vannene. I fjor var det endel vanskeligheter med treningstider, men bandyspillerne må ikke være for fordringsfulle heller. Når en som en begynnelse ble tilbudt banen fra kl. 9.00 til til 10.30 hver søndag form. for trening, går det ikke an å avise dette med den begrunnelse at det er for tidlig på morgenen. En må heller ikke gå av veien for å ta et tak med i snøskyflen hvis det er kommet snø på banen. Dette arbeid gir sterke muskler og god kondisjon, og det følger gjerne mye moro og godt humør med.

Når så banen er ferdig skulle bandyspillet passe ypperlig for fotballspillere. Felles med fotball er jo banens størrelse, antall spillere, passningsspill og overblikket. Det er den forskjell at i bandy foregår spillet i meget hurtigere tempo og man skal følge meget oppmerksomt med for å gjøre seg gjeldende. Dette med at tempoet er hurtigere, burde være en fordel når en så igjen begynner med fotballen om våren.

Konklusjon til slutt. Hold skøyte- ne slipt og pusset, og gå i gang så snart vannene har fått sin speil- blanke flate.

*

Vinteren 1950 kunne en lese i avisene:

— «Start vinner 25 manns konkurransen på ski. Stillet opp med 40 deltakere på Skerros i går.»

Og 14 dager senere: — «Start vinner pokal i lagkonkurranse på ski mot Grane, Arendal. 20 mann fra hvert lag tellet, men Start hadde stablet på benene hele 40 mann og jevnheten gjorde utslaget.»

Hvorledes er forholdet nå? Hadde vi så mange aktive i sving i fjor eller året før? Nei. Altså, mine herrer i skiutvalget for i år. Gå i gang med å få større bredde over skisporten innen vår klubb. Forholdene ligger vel til rette. Det er avvekslende terreng like rundt byen, og vi er dessuten så heldige å disponere over et eldorado av et skiterrang i og gemarkna med «Starterhytta» som et naturlig midtpunkt.

Lag noen morsomme konkurranser der oppe, det behøver ikke være harde og drepende løyper, som helt

Stor premiehøst for o-avdelingen i år

Orienteringssesongen er slutt, og løperne kan nå få anledning til riktig å puste ut en søndag. Riktig strekke seg i sengen og si til seg selv: «I dag kan jeg dra meg til klokka minst er 9.» Og slik blir det vel de fleste søndager fremover inntil snøen kommer. Men likevel føler vi nok savnet inne i oss, og ønsker med oss selv at i dag hadde det vært moro med et løp, for i dag er jeg virkelig opplagt.

En savner maset om morgenen med å få sekken i stand, eltet for å komme tidnok til bussen eller toget. Det gode humøret, som er blant løperne, enten en starter kl. 6 eller 9 om morgenen. Aldri et surt morgenfjes der i gården.

En savner spenningen før start, og ikke minst den herlige følelsen en har når en er kommet gjennom løypa uten altfor mange bommer. Sjarmen etter løpene når en tar matpakken og termosflasken fram, og diskuterer veivalgene og riktig koser seg i solveggen.

Ja, nå er den tiden forbi, og vi går mot mørke vinteren, men mang en tanke blir nok i løpet av vintermånedene sendt tilbake til ens bragder og bommerter i de forskjellige løp.

Start's løpere har hatt en usedvanlig god sesong i år. Klubben har også i år vist at de er den ledende klubben på Sørlandet. De har tatt så godt som alle førsteplasser. — Pokaler har strømmet inn til klubben, og løpere som har representert klubben utad, har gjort en flott innsats og bevist at Start i dag står på et nivå som svarer til et av de beste i landet.

Først og fremst må nevnes vår gode løper Aimar Lundal, som ved sitt flotte løp i høst ved Drammen med plasing som nr. 6, fikk en sikker plass på landslaget. En plass som han sikkert vil gjøre noe ut av. Denne plass på landslaget fortjente han selv om det for Aimars vedkommende ikke gikk som det skulle i NM. Klubben har nå hatt 2 representanter på landslaget ved Trygve Kimestad i fjor, og nå Aimar. Det er noe som det står respekt av. — Foruten dette, har Aimar vist at

Randi Olsen og Bjørn Bentsen. Begge to har vært helt suverene i sine respektive klasser i år.

han har vært den jevneste og beste løper her på Sørlandet i år.

Randi Olsen har vært suveren i dameklassen, og har vunnet så godt som alle løp. Hun var litt uheldig i NM, men har til gjengjeld tatt det igjen her hjemme ved å bli både krets- og sørlandsmester.

Bjørn Bentsen er også suveren i sin klasse, yngre junior. Om noen år må vi nok regne med ham som en av våre store løpere.

KM ble i år arrangert av Oddersjaa og gikk i terrenget ved Høye i Øyslebø. Aimar Lundal ble overlegen vinner, og løp i mål over et kvarter før Aasmund Mestad. — I dameklassen ble det 3 dobbelt seier

for Start. Randi Olsen som en god nr. 1 med henholdsvis Karina Tjotland og Sonja Gulbrandsen på de neste plassene.

KM for gutter og jenter ble arrangert av Start med Sonja Gulbrandsen som løypelegger. Her ble Kari Moi kretsmester med Marit Lundal på 2. plassen. Bjørn Bentsen kunne ingen true i eldste klasse. Han seiret med tiden 43.09. Hele 10 min. før Per R. Spieler, Start, som fikk notert tid 53.40.

Bjørn Bentsen har i år hatt mange gode løp. Således vant han løpet for yngre junior i Holt på den fine tiden 1.07.32, foran Gunnar Dvergsnes, R.I.L. Han tok første aksje i

en ny oppsatt pokal i mellomløype for eldre junior, kl. 3, kl. 4 og 5. Stein Abrahamsen, Start, vant klassen for gutter.

I Eiker's løp ved Hokksund gjorde igjen Bjørn Bentsen seg bemerket ved å vinne yngre junior. En flott prestasjon.

Sørlandsmesterskapet med Arne Bragdø, Start, som løypelegger, gikk

Aimar Lundal.

i Randesund. Han hadde lagt 3 fine løyper. Aimar Lundal var vel tippet som mester, men denne gang var det Karsten Dvergsnes, R.I.L., som gikk til topps. Også en populær seier da han de siste årene har hørt med blant våre beste uten nettopp å ha laget det helt store.

I juniorklassen var det Dagfinn Kvaase, Høvåg, som ble mester. — Randi Olsen gikk atter til topps i dameklassen med Kirsten Lande og Sonja Gulbrandsen på 2 og 3. plass. Bjørn Bentsen leverte et overbevisende godt løp og vant yngre junior, mens Rolf Hafseth var best av de eldste.

Løpene er nå slutt med unntagelse av det populære nattløpet som går fra Kulia-hytta med Oddersjaa som arrangør. Det er punktumet for løpene.

Og så er o-sesongen slutt for 1956. Orienterings-fillene blir lagt bort til neste år. Vi får tid til å pleie sårene og rispene på beina, og en tid fremover kan vi leve på minnene fra gode og dårlige løp fra hele sesongen.

Grue IL sto for et utmerket ar-

Turproviant

Aage Abrahamsen
GULLSMED

Henrik Vergelands gt. 11
Tlf. 4618

Knudsens
Malerforretning

TELEFON 1937

Alf. og Rich. J. Tønnessen
MURMESTRE
Tlf. 5067 - 4916
Nybygg og reparasjoner

rangement av damenes mesterskap. Løpet startet fra Magne Lystads hjem, og her var det sportsandakt, og løperne fikk og en titt på Lystads premiesamling, som var imponerende.

Etter at deltakerne hadde kjempet i løypa, og i mål fått det nødvendige drikke og vask, ble de kjørt i busser til det kjente Gruetun hvor det var kommunal middag og etterpå premieutdeling og kåring av norgesmesteren 1956, Bjørg Ingvoll. Vår egen Sonja Gulbrandsen gjorde en hederlig innsats og plaserte seg som nr. 19.

Løpet ble i alle deler vellykket, og er nok et av det beste NM som har vært arrangert.

Kirsten.

Bergkvist & Co.

Kr. 4des gt. 26a
Telefon 3163

Godt utvalg i glass og stentøy

Rundsiden
SKOTØYFORRETNING
Telefon 3788

Sportssko og Beksøstmøvlør
GUMMIFOTTØY

.... du får det på Lund

Vi utfører
ALT TIL FAGET HENHØRENDE

F. & A. Egeland

Aut. rørleggere - Tlf. 2478, 2961

Harald Langeland

MALERMESTER

Solholmsvei 6

Telefon 4585

Torvets Vaskeri

HÅNDSVERKERFORENINGEN

Telefon 1308

Sykler og sportsartikler
Sykkelverksted
Moe's „Kontakt“
Fotballstøvler

Sportshuset
Otto Cobiassen & Søn
Kristiansand S

Telefon 2276

Kr.4desgt. 26

FRISPARK . . .

Bandyspillere!

Tiden er inne til å tenke på vinteridretten. For Start og de andre fotballklubbene er det vel helst bandyen som fanger interessen.

Noe av det som slår en eldre bandyspiller mest, er at det spilles atskillig ferre kamper i dag enn vi gjorde før 1940. Årsakene til dette kan være mange. Men guttene, og da helst ungguttene, trener, det er sikkert, så de skal ikke ha skylden. Kanskje det hele blir for klubbmes-sig lagt opp.

Jeg har lyst til å komme med et forslag som dere kan titte litt på og diskutere — men ikke for lenge, sesongen er kort. Tanken var om det ikke lot seg gjøre å sette ned et utvalg fra samtlige byens klubber samt (Vindbjart?) som kom med forslag om kamper, event. i form av en poengserie a la fotballen. Jeg tror også dette har andre fordeler, bl. a. vil det bli lettere å holde åpne baner. Det vil sikkert også være større muligheter til å få Idretts-plassen til kampene. Interessen vil øke enda mer, og fotballspillerne får anledning til å holde seg i form hele året.

Det skulle være morsomt om noen andre av de eldre bandyspillerne vil le uttale seg i denne forbindelse.

Karl I. Olsen.

*

Vi syns idéen har mye for seg, og ber alle som har noe på hjertet i sakens anledning, henvende seg til Vintersportskomitéen eller Karl I. Olsen. Det gjelder også medlemmer av de andre klubbene i byen.

r e d.

Stimuler spillerne

Sammenligner en førkrigsfotballen med fotballen i dag, finner en at de ligger på omtrent akkurat samme nivå.

Vi fotballestusier spør hverandre: Hva kommer det av?

Jeg må beundre de spillere som er med fra år til år og stadig spiller mot de samme klubbene, stadig ser de samme ansiktene og stadig har det samme kritiske publikumet.

Apropos publikum, så mener jeg de har en del av skylden for det dårlige nivået. Vi kristiansandere må komme så langt at når en av byens klubber spiller kamp, må alle være med å heie den fram til seier, uten hensyn til hvilken klubb vi tilhører. Da bør vi ene og alene være kristiansandere.

Stimulér spillerne! Ikke bare i medgang, men også i motgang.

Så var det en ting til jeg vil peke på. For at vi her på Sørlandet en gang skal komme opp i Hovedserien, må det samarbeides innen klubbens styre og settes opp faste retningslinjer. Jeg tror ikke at spillerne her er dårligere enn andre steder i landet. La de få konkurranse, så får vi nok se at de vokser med opp-gavene.

Ser i Sportsmanden at den ordningen som er nå, med både serie og cup, blir for krevende, og jeg håper at en kommer ditthen at også vi sørlendinger får en sjanse.

Klubbstyret i Kristiansand! Samarbeid med Vest-Agder Fotballkrets og send forslag! La ikke østlendingene dominere alt, men vis dem at vi her på berget også er med!

Th. G.

Nøktern vurdering av fotballkampene

Når jeg ser på den lokale sportspressen, er der ting som jeg tar meg den frihet å kritisere.

Tar en for seg samtlige byens aviser om mandagen, legger en merke til at ingen av fotballreferentene er enige om kampens kvalitet. I et referat fra en kamp mellom

to byensklubber forekommer de merkeligste uttalelser, og det er ikke vanskelig å forstå at klubbpatriotismen spiller inn.

O.K. La gå med det, det er kanskje det som er sjarmen ved fotballen, men tross alt, må en ha lov til å vente en viss objektivitet fra de herrer sportsjournalister.

M. h. t. de enkelte spillere, må en være forsiktig med kritikken, — særlig mot de unge spillerne. Det finnes unge gutter som er nærtstående for kritikk, og det kan ødelegge interessen og kanskje skade dem for bestandig.

La oss få en nøktern vurdering av fotballkampene i Kristiansand. Husk, fotballjournalister, det er en del av deres arbeid.

Et ord til publikum: — Legg deg ikke bort i ting du ikke har rede på.

Tribunesliter.

Hvor blir det av flaske- og papir-innsamlingen?

I Starteren nr. 1/1955 sto det at junioravdelingen skulle sette i gang flaske- og papirinnsamling, og at de som hadde flasker og papir måtte sette det klart. Men tiden gikk uten at det ble noen innsamling. En stund senere ble det opplyst at innsamlingen var utsatt foreløpig, fordi spillerne skulle ha papirinnsamling, — men at den ville bli satt i gang igjen i den nærmeste fremtid.

Tiden har gått, og enda er det ikke blitt noe av innsamlingen. — Junioravdelingen trenger penger. Guttelaget har ikke fått en eneste tur i år. Det er vel nesten det eneste laget i klubben som ikke har hatt en tur i løpet av sesongen. — Selv mener jeg at junioravdelingen bør arrangere turer for lagene. Se bare hvor mange junior-, gutte- og

småguttspillere som er blitt lokket over i Vigør fordi de arrangerer turer. Guttene liker å spille mot utenbys lag og ikke bare mot lagene her i distriktet.

«Gammel starter».

Viser vi nok interesse for de unge?

Starts juniorlag har i år hatt en meget god sesong. Laget er først og fremst preget av jevnhet og til dels meget gode ballbehandlere. Enkelte har alt spilt på A-laget og hevdet seg med glans.

Det er jo som kjent ungdommen vi skal bygge på, og derfor meget betryggende for klubbene å ha en ung garde av så god kvalitet. Da også småguttelaget og guttelaget har vist lovende takter, må en kunne si at Start går en lovende tid i møte.

Men så er spørsmålet: Viser vi nok interesse for de unge spillere? Jeg mener nei. Det hjelper ikke å sitte hjemme i stua og juble over de gode resultater, nei, jubelen skal bruse mot spillerne fra tribunen. Det er av uhyre stor betydning, ikke minst for våre yngre spillere å ha et godt og inspirerende publikum i ryggen, og da selvfølgelig først og fremst av lagets egne medlemmer. Det er dessverre et faktum at publikumstilslutningen til junioravdelingens kamper i sommer har vært meget dårlig.

Selvfølgelig har hver og en sitt å stri med, så det ofte kan være vanskelig å overvære en fotballkamp på virkedager. Men større tilslutning enn tilfelle har vært i år, bør en kunne vente seg av en så stor og betydelig klubb som Start. Jeg vet om flere spillere i juniorenes rekker som har vært meget skuffet over den dårlige publikumstilslutningen på kampene. Spesielt under rundekampene på Stadion, der vårt juniorlag kjempet og vant.

La oss alle sammen, så sant det er mulig, prøve å avse et par timer til å overvære kampene som blir

Frispark

I Hyde Park i London, finnes det et område der hvem som helst kan steppe opp på sin såpekasse og uttale seg om hva som helst.

Med spalten «Frispark» har vi tenkt å lansere et liknende forum, der medlemmene kan bringe til torgs alt de har på hjertet vedrørende klubben og idretten.

Først når medlemmene dukker opp i spaltene, blir avisen det den bør være: — Et friskt og feiende innslag i klubbens liv, og et naturlig bindeledd mellom klubbens 7—800 medlemmer.

Vi har lenge gått svanger med tanken om å sette i gang en spalte der medlemmene var enerådende. — Men det har vært heller langt mellom innleggene, så det er bare blitt med tanken.

Nå ser det imidlertid ut til at vårt mas om å sende stoff til avisen endelig er blitt kronet med hell. Vi har rett og slett måtte omredigere hele avisen, så mange innlegg har vi fått.

Og som sagt annet steds i avisen, er det idel fryd og gammen over dette i redaksjonen. Vi håper bare at det ikke er et engangsfenomen, men innledningen til en ny æra for Starteren.

Som vi har sagt før, er vi mer enn villige til å hjelpe dere med å sette opp eller forme innleggene, så kom bare med stoff.

La «Frispark» bli en kontinuerlig foreteelse i avisen til glede for oss alle.

red.

spilt av våre rekrutter. La oss være med å skape den rette klubbånd og innsatsvilje.

Geir M. Kaldhusdal.

Vil du bli rik?

Tipp
hos

Julius i Slottet

Tobakkforretning

BYGGMESTER

OLE P. KULIEN

Telefon 5794

Malerverer

lervarer

Kjøkkenutstyr

W. Egeland & Sønner

UR — BRILLER

H. Bach Christensen
URMAKER OPTIKER

Dronningens gt. 46 — Telefon 2336

D. B. S. SYKLER

JØRGENSENS
Maskin- og Ovncentral ½

Vestre Strandgate 31

Nyheten A QUELLA
Malingen som gjør slutt på lekkasje og fuktighet i mur- og betonghus, også lettbetong.

Moens
FARGEHANDEL 7

Hiernet Kronprinsensgate/Tollbodgaten
TELEFON 4867

A. EKBERG ¼

MØBELFORRETNING

Kristiansand S.

OSS STARTERE i mellom:

Konkurransen om Idrettsmerkepokalen for de 5 grupper innen I.K. Start ser ut til å bli jevn. Foreløbig leder old boys-avdelingen hvor 10 medlemmer har bestått prøvene, — men det kommer stadig inn nye kort så stillingen kan jo forskyves. Pokalen vil bli utdelt på årsmøtet 19. november.

*

I.K. Starts årsmøte holdes i Handelens Hus mandag 19. nov. kl. 19. Formannen, Erling Svendsen, ber oss henstille til medlemmene å møte tallrikt fram, tingene som skal behandles angår jo oss alle.

*

Det Kongelige Norske Videnskabers Selskabs Bibliotek, Trondheim, skriver og ber om å få tilsendt 1 eks. av I.K. Starts jubileumsavis 1955.

Vi føler oss høyligen beæret og sender avisen omgående.

*

Forlovelse: Tom Robstad og Lizy Jørgensen (Danmark).

*

VI GRATULERER:

— Jon Tveit som ble nr. 8 i Gardens militære meldingsløp. Det deltok 440 mann i hans klasse.

— Trygve Kimestad som plaserte seg som nr. 11 i Nordisk Mesterskap for Jernbanen.

— Nils Mestad, Torridal, med hans fine 4. plass i NM, og med plassen på o-landslaget.

— Dagfinn Kvåse (sørlandsmester i junior) med 4 plassen, og Åge Leif Hafnor med 10. plassen i NM. Begge var representert på landslaget.

*

Idrett, det er bånd som binder gjennom lange vennskapsår, selv om forskjellen er stor både i alder, stand og kår.

Idrett, det er overskudd, er ungdom i potens, som ødsler med sitt kraftforbruk — men skaper kraft imens.

*

Dersom noen av Starterens lesere ønsker noen gode Start-patrioter i sitt hus, vil vi gjerne formidle en leieavtale. Flere av våre medlemmer er i husnød, og eventuelle gledelige

henvendelser kan skje til klubbens sekretær, eller avisens forretningsfører. Starterens eiendomsformidling har til motto: «Tilfredse startere i hvert hus». Og vi vil gjøre alt for å yte den beste service.

*

Redaksjonen gjør oppmerksom på at anonyme innlegg til Starteren ikke vil bli tatt inn i avisen. Det er tillatt å skrive under et eller annet merke, men vedkommende må under alle omstendigheter oppgi fullt navn til redaksjonen, ellers går innlegget rett i papirkurven.

*

Vi kan ikke holde oss fra å fortelle følgende lille historie, som vi hørte under Sørlandsmesterskapet i orientering. Det ble som kjent kjempet om en pokal til beste 3-manns lag (2 mann + 1 dame). Etter løpet gikk yngste deltaker på det ene laget bort til sin lagleder og sa: — Jeg er lei for at jeg ikke løp hurtig nok til at vi vant pokalen, men jeg gjorde det så godt jeg kunne.

Vi tar hatten av for en slik uttalelse.

*

Tiden nærmer seg for turer til Oggemarka. Når det gjelder søndagen er det forandring på togets avgangstid i forhold til i fjor. Avgangstiden fra Kristiansand er nemlig fremskutt 5 minutter, og blir følgelig kl. 8.35 på helgedager. — Altså, kom ikke fem minutter for sent, men ha forøvrig god tur.

*

Lørdag og søndag 27. og 28. okt. ble det utført et stort dugnadsarbeid med maling innvendig i klubbens hytte på Skreros. Hele 4 værelser i 2. etasje ble gjort ferdig, og i 1. etasje fikk kjøkkenet en omgang med innbydende farger. — Malermestrene Harald Langeland og Erling Knudsen ledet arbeidet, og disse var svenner: Thorvald Knudsen, Normann Mjølund, Arne Jakobsen, Old-

HUSK

ARSMØTET i Handelens Hus
mandag 19. november kl. 19.
Møt fram.

mann Buekleiv, Erik Stallemo, Kai Løvås, Birger Jakobsen, Halvor Holmsen, Odd Kristiansen, Harry Kristiansen.

*

Enkelte vil kanskje savne spalten «En dåre spør — ti vise svarer» denne gang. Vi har imidlertid vært på farten som vanlig, men da fem medarbeidere til sammen ikke har greid å få mer enn fire svar til nå, har vi likegodt latt den stå over til neste gang. Vi håper medlemmene vil være litt rausere med svarene i neste omgang.

*

På grunn av sykdom ble dessverre ikke sesongoversikten for seniorfotballen ferdig til avisen skulle gå i trykken. For å få avisen ut i god tid før årsmøtet, har vi derfor måttet la den stå over til neste nummer.

*

Stoff til neste nummer av Starteren må være redaksjonen i hende innen 1. desember. Vi håper medlemmene er like flinke til å sende oss stoff som de var denne gang.

HAR DU IDRETTSMERKET

så bær det uansett grad. Jo eldre du blir dess mer pryder det deg.

Redaksjonen:

Bjarne Bjorvand Bjar.
Eva Hansen Eva
Sverre Heidenreich Sv. H.
William Jacobsen Willen
Arnfinn Jensen A. J.
Karsten Johannessen Karsten
Kirsten Lande Kirsten
Redaktøren E. T.

Trykt i Fædrelandsvennens Trykkeri